

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVI. Die Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

fos ob quædam malè patrata dixere, mirati quomodo id ipse sciret quod inconscijs omnibus actum esset. Exequiæ illius ab omnibus ordinibus celebratæ. Indi ploratum in dies plures

extendere: pauperes verò, celebrato velut senaculo, constituere vt illi nouendiale sacrum, corrogato ære, mendicorum omnium nomine curaretur.

XVI. DIE MAII.

P. IOANNES
DIONYSIUS.

Italus For-
liuij. 16. Maij
1617.

Oratio.

Prædictio.

Alebat, vel ex eo se sanctitatis eximie obligatione teneri, quod Senensis esset, id est ex patria sanctorum; lingua illi verborum parca, oculi semper modesti, submissi, cor præsentis Dei cogitatione collectum. Erga Dei Matrem, & S.P. Ignatium eius amor apparuit cum de illis mirâ cum teneritate loqueretur, ac ita illos describeret, vt plurimum opinio fuerit, illum vtriusque conspectu è cælo fuisse recreatum. Pietatis officijs, tam fuit addictus, vt ferè in templo habitaret, canonicum officium bis exequeretur; antequam diuinum sacrificium celebraret, alijs interesset, atque illo perfunctus tot alia sacra audiret quotquot in templo habebantur. Nobili cuidam Romam iter adornare se dicenti respondit. Non iturum Romam, sed Forliuij vxorem ducturum, & liberos ex ea suscepturum. Ita euenisse ipse nobilis dixit, & euentus ostendit, cuidam infelicem mortem, alijs alia ex vero prædixit. Quidam retulit illum cogitationis cuiusdam suæ conscium fuisse. Barthofellus Forliuiensis tunc Antistes eius consilia magni, virtutem verò maximi faciebat. A moriente benedictionem petiuit, sed Ioannes non prius annuit, quàm eodem tempore ab eodem cui benedicebat Episcopo vicissim benediceretur. Per-

lato de Ioannis morte nuncio; idem Barthofellus Episcopus humi prostratus, fronte in terram demissâ diuinam misericordiam per Ioannis merita implorauit; idem factum à nobilissimis quibusdam alijs. Nec desuere è nobilitate viri præstantes; qui quotannis ad eius sepulchrum die anniuersario supplices, ros illud alijsque floribus asperserint: non desunt, qui diuinam beneficentiam se mirificè expertos dicant. Nostri Patres plures illi se quotidie commendabant, priuatæ pietatis affectu.

ÆGIDIUS CLARA-
MONTIUS SCHOL.

Cum adhuc esset paruulus, arcano quodam impetu se impelli sentiebat ad patiendum amore Dei: & cum occasionem quæreretur patiendi, noctu se de lectulo proripiebat, & super vitium fasciculos decumbebat. Illud in illo obstupere domestici, illum quando vnâ cum alijs more consueto domi litania omnium sanctorum recitabat, licet Societatem nunquam vidisset, nec de illa, vel de S. Ignatio quicquam auditione percepisset nec sui facti rationem reddere sciret, nunquam omisisse quin adderet: *S. Ignati, ora pro nobis.* Tyrocinium anno 1618. ingressus totus in eo erat, vt quàm profundissimè se demitteret, ac in omnem patien-

Italus Ple-
centis. 16.
Maij 1611.
Soc. 3.

Mortifico

S. P. Ignati

P. SIMON

BERENDT.

patiendi occasionem aspiraret. Sancti
 Andreæ Apostoli imaginem purgans,
 familiari teneritate dicere illi auditus
 est: Præclara enim verò charitas hæc
 tua est; mi Andrea, quòd Crucem to-
 tam tibi vni serues; ego autem illam
 tibi furto surripiam; & duarum ferè
 horarum interiectu febris illum, ve-
 luti crux illi submissa, corripuit. Aliàs
 Catenæ frustum fortè repertum collo-
 circumdans, & Martyrij desiderio ar-
 dens, flagranter in hæc erupit: O si
 possem hoc pro amore Dei! Post me-
 ridiem coram Nouitijs à Magistro
 Nouitiõrũ repentè interrogatus quo-
 ties (vt loqui mos est) eo die suam vo-
 luntatem mortificasset; rubore coo-
 pertus, & respondere iussus, negavit
 id se dicere posse, nisi gratis Rosarij,
 vbi id annotauerat, numeratis. Nu-
 merare, ac edicere cùm iuberetur, id
 à se duodevigentes factum dixit. Ager
 interrogatus, quid in silentio illo suo
 ageret, Nunc, aiebat, corde inuisibam
 templi nostri altaria. Cùm sub vitæ fi-
 nem totis horis illi sanguis per nares
 efflueret; sinite, aiebat ijs qui magna
 cum doloris significatione illi aderat,
 sinite sanguinem meum exire: Deus
 illum sic vult habere; sit benedictus
 Deus! Inde illi mors, quam obiit cum
 sensu suauißimæ pietatis.

Variâ literaturâ, musicæ peritiâ,
 & sacris, quâ per aulas, quâ for-
 ris missionibus exercendis fuit præ-
 stans. Quidam è veterano peccatorum
 excitatus aiebat, se à Deo ad illum
 mitti vt ei, quæ aperire metuebat fla-
 gitia ritè panderet. Visum sibi per
 quietem religiosum virum, qui tem-
 plum ingrederetur: vocemque sibi au-
 ditam; hunc esse à quo expediri posset
 ènoxia, quibus premeretur: ita con-
 scientiam illi ab eo, tranquillandam.
 Benè manè templum adiit is qui hæc
 viderat: & P. Simonem ingredientem
 aspexit, atque illum omninò sibi no-
 ctu ostensum agnouit; rem omnem,
 & postea peccata omnia, narrauit;
 tranquillatusque est altâ pace con-
 scientiæ perpurgatæ. Paupertas illi
 cara, & pretiosa; vnde per annos plu-
 res veste vnicâ utebatur. Curru e-
 uersò miserè allisus, contractis sex
 ossibus fortissimæ patientiæ docu-
 mentum fuit. Pro felici morte offi-
 cium Immaculatæ Conceptionis Bea-
 tissimæ Virginis quotidie recitabat. Et
 verò mortuus est, cum sensu tenerri-
 mæ pietatis, magno desiderio hinc ad
 æterna migrandi.

Prutenus
 Brunsbergg.
 16. Maij.
 1690. 21. 94.
 Soc. 49.

Confess.

Confessio.

Paupert.

B. P.

Amor Dei.

Mortif.
interna.

Morbus.
Oratio.

Italus Pl.
cento. 6.
Maij 1611.
Soc. 3.

Mortific.

S. P. Ignat.